

La Sectorial d'Economia de l'ANC torna a denunciar “Las cuentas públicas territorializadas”

Amb el “saldo fiscal” pretenen maquillar fortament, encara que confirmen, el dèficit fiscal català

Amb la meitat de l'import que calculen es cobriria el dèficit pressupostari de la Generalitat i es podrien revertir les retallades

El saldo de les cotitzacions socials a Catalunya és positiu

El “saldo fiscal” de l'Informe del Sistema de Cuentas Públicas Territorializadas 2012 que ha publicat el Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas, malgrat els canvis tècnics comptables, confirma que el dèficit fiscal de Catalunya és una realitat.

Tal com va fer l'any anterior, l'Estat espanyol ha continuat aplicant jocs aritmètics amb la intenció de presentar un resultat que convingui als seus propòsits. La xifra, tot i estar pensada per a oferir una informació diferent de les balances fiscals, segueix donant un saldo negatiu per a Catalunya de 7.438 milions d'euros. Amb la meitat d'aquest import es podria cobrir el dèficit pressupostari de la Generalitat i es podrien revertir de forma important les retallades en els serveis d'ensenyament, sanitat i benestar.

Las cuentas territorializadas segueixen amb el criteri d'imputar a Catalunya béns i serveis públics d'àmbit estatal i d'interès general que encara que es materialitzin fora de Catalunya s'imputen de la mateixa forma a tots els ciutadans. Així, si el Govern espanyol considera que una despesa és d'interès general, s'imputa per igual a tothom, amb independència d'on visquin els ciutadans que reben el servei o la inversió.

Per exemple, si el Govern espanyol considera que l'aeroport de Barajas és d'interès de tota Espanya, pot imputar el seu cost a tots els espanyols.

***Las cuentas territorializadas* utilitzen una metodologia que no mesura els fluxos fiscals entre regions**

En l'informe únicament s'aplica la metodologia càrrega-benefici, quan tot estudi rigorós també utilitza la del flux monetari (és amb aquest mètode que resulten any rere any els 16.000 milions de dèficit calculats pels equips d'estudi de les balances fiscals).

La primera metodologia parteix essencialment de la base que la despesa dels serveis centrals o d'interès general beneficia tots els ciutadans de la mateixa manera, independentment d'on s'hagi originat. Seguint aquest criteri, les transferències que fa l'Estat al Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía beneficiaria tant els ciutadans de Madrid com els de Santa Coloma de Gramenet. La segona metodologia, en canvi, considera que les inversions beneficien el territori on tenen lloc i, consegüentment, les inversions fetes al Museo Reina Sofía no tenen cap efecte positiu en l'economia de Santa Coloma de Gramenet.

Com que el resultat final dels càlculs segons el mètode del flux monetari és totalment contrari als seus interessos polítics, l'autor de les Cuentas Públicas Territorializadas l'obvia perquè aquestes porten inevitablement a valorar l'actuació pública des de l'òptica de l'efecte territorial en termes d'impacte econòmic directe.

Precisament, la pregunta que pretén contestar l'estudi de les balances fiscals és aquesta: quin és l'efecte territorial? Pretén respondre a la pregunta: què aporta i què rep cada regió?

La conclusió és que les balances fiscals serveixen per a conèixer el dèficit fiscal. *Las cuentas territorializadas* no serveixen, sinó que estan pensades per a distribuir subjectivament la despesa entre els ciutadans als quals suposadament beneficien. No dona claredat dels fluxos fiscals

territorials, que és el que explica el fet pel qual Catalunya no té els serveis i les infraestructures que necessita, en correspondència amb els impostos que genera.

Madrid, la tapadora amb què es justifiquen els dèficits fiscals. L'efecte capital

Una de les conclusions que aporta l'estudi és un exagerat saldo fiscal negatiu per a Madrid.

Aquesta és la gran trampa de l'estudi, amb què pretenen distorsionar el debat secessionista. S'atribueix un suposat saldo fiscal a Madrid de 19.015 milions d'euros. En realitat la major part d'aquest import és degut a l'efecte capital conseqüència que les grans empreses i multinacionals amb seu a Madrid declaren i paguen els seus impostos al lloc on tenen la seu. L'efecte capital incrementa de forma important els ingressos de Madrid pel concepte de l'Impost de Societats, però també per l'IRPF, ja que és on tributen molts treballadors qualificats i directius. L'efecte capital té conseqüències positives per a l'economia de la regió, ja que provoca un efecte (multiplicador), pel qual s'indueix nou consum i nova activitat.

Amb l'efecte capital, Madrid serveix de tapadora per a justificar el dèficit fiscal de Balears, València i Catalunya.

Els ingressos per cotitzacions socials a Catalunya son superiors a la mitjana. Les pensions a Catalunya estan més garantides que si ens mantenim dins l'Estat espanyol

Encara que aquest no és el motiu de l'estudi, podem comprovar⁽¹⁾ que l'aportació agregada (neta) de les cotitzacions socials a Catalunya segueix sent el 2012 una quantitat molt important. Las cuentas territorializadas expliquen poc el significat d'aquests diferencials, però en aquest joc aritmètic es comprova que els ingressos a Catalunya per cotitzacions socials son superiors a la mitjana (només superats pel País Basc i per Madrid). D'aquestes dades podem inferir una vegada més que Catalunya està en millors condicions per afrontar el pagament de les pensions.

Les balances fiscals de Catalunya es calculen amb rigor

Malgrat que l'aplicació de *las cuentas territorializadas* pretén desvirtuar les balances fiscal de Catalunya, aquestes es calculen amb rigor, amb la mateixa metodologia que utilitza el món acadèmic de tot el món i de la mateixa manera que es calculen a Alemanya, els Estats Units i Canadà.

La metodologia es va aprovar el 2006 per un equip de treball plural, amb representants de l'Estat i de les comunitats autònomes (format per Jesús Ruiz-Huerta, Francisco Javier Salinas, Ramón Barberán, Núria Bosch, Guillem López, Luis González, Agustín Manzano, José Luis Ramos, José Sánchez, Zacarías Salas, Ezequiel Uriel, Alfonso Utrilla i Gabriel Padrón). Amb aquesta metodologia va ser l'Estat qui va calcular les balances de 2005 i les va publicar el 2008 amb el resultat conegut per tothom de 16.000 milions d'euros de dèficit fiscal de Catalunya (mètode del flux monetari) que en quantitats semblants es repeteix any rere any.

(1): [*Los componentes de los saldos fiscales*](#). Pág 15.

23/07/2015